

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 235/2023
12.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Петар Црњански, адвокат из ..., против туженог ЈКП Градско саобраћајно предузеће „Београд“ из Београда, чији је пуномоћник Владимир Лучић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1643/22 од 17.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 12.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1643/22 од 17.06.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1643/22 од 17.06.2022. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова на име одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1643/22 од 17.06.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 5804/21 од 16.12.2021. године, којим је обавезан тужени да исплати тужиоцу за период новембар 2018. године – јун 2021. године на име разлике у висини предвиђене и исплаћене накнаде трошкова за исхрану у току рада која се исплаћује у готовом новцу, појединачно одређене месечне износе, са законском затезном каматом (став први изреке првостепене пресуде), обавезан тужени да исплати тужиоцу за период новембар 2018. године – мај 2021. године на име разлике у висини предвиђене и исплаћене накнаде трошкова исхране у току рада која се исплаћује у боновима, појединачно одређене месечне износе, са законском затезном каматом (став други изреке првостепене пресуде) и обавезан тужени да исплати тужиоцу на име трошкова парничног поступка износ од 45.232,00 динара, са законском затезном каматом од дана наступања услова за извршење до исплате (став трећи изреке првостепене пресуде). Ставом другим изреке побијане другостепене пресуде, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију као посебну, због битне повреде одредбе парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011... 18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према одредби става 2. овог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев тужиоца, као запосленог код туженог, за исплату разлике у висини предвиђене и исплаћене накнаде на име трошкова за исхрану у току рада и трошкова за исхрану на раду која се исплаћује у боновима у наведеном периоду, а које тужени није исплатио по свом Колективном уговору.

Према оцени Врховног касационог суда у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, као и начин пресуђења, с обзиром на то да је одлука суда о основаности тужбеног захтева заснована на примену одговарајућих одредби материјалног права и у складу са праксом овога суда у сличној чињеничноправној ситуацији, где није дозвољено одлучивање о посебној ревизији туженог као изузетно дозвољеној и иста одбачена као недозвољена (на пример решење Рев2 3540/2022 од 21.10.2022. године).

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба је поднета 21.07.2021. године. Вредност предмета спора износи 83.776,81 динара (на име разлике у висини предвиђене и исплаћене накнаде трошкова за исхрану на раду која се исплаћује у готовом новцу у укупном износу од 57.883,41 динара и на име разлике у висини предвиђене и исплаћене накнаде трошкова за исхрану на раду која се исплаћује у боновима у укупном износу од 25.893,40 динара).

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима, као у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У овом спору из радног односа који се односи на новчано потраживање, вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде у делу којим је усвојен тужбени захтев тужиоца, као главни захтев, не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, због чега ревизија туженог није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови на име одговора на ревизију нису били потребни ради вођења парнице, због чега је одбијен као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова на име одговора на ревизију на основу одредбе члана 154. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 165. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**